

ЕВРОПЕЙСКИ ПАРЛАМЕНТ

2004

2009

Документ за разглеждане в заседание

13.2.2008

B6-0073/2008

ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ

внесено вследствие на декларации на Съвета и на Комисията

съгласно член 103, параграф 2 от правилника

от Francis Wurtz, Ilda Figueiredo, Helmuth Markov, Gabriele Zimmer, Eva-Britt Svensson, Esko Seppänen и Roberto Musacchio,

от името на групата GUE/NGL

относно приноса към Европейския съвет през пролетта на 2008 г. по отношение на Лисабонската стратегия

B6-0000/2008

Резолюция на Европейския парламент за приноса към Европейския съвет през пролетта на 2008 г. по отношение на Лисабонската стратегия

Европейският парламент,

- като взе предвид съобщението на Комисията от 20 юли 2005 г., озаглавено „Общи действия за растеж и работни места: Лисабонската програма на Общността“ (COM(2005)0330),
  - като взе предвид 27-те национални програми за реформи в рамките на Лисабонската стратегия, представени от държавите-членки,
  - като взе предвид прилагането през 2007 г. на Лисабонската програма на Комисията за Общността,
  - като взе предвид есенните икономически прогнози на Комисията от м. ноември 2007 г.,
  - като взе предвид пакета от съобщения на Комисията от 11 декември 2007 г. - „Стратегически доклад относно обновената Лисабонска стратегия за растеж и работни места: начало на новия цикъл (2008-2010)“ (COM(2007)0803) и „Предложение за Лисабонска програма на Общността 2008-2010 г.“ (COM(2007)0804),
  - като взе предвид заключенията на председателството от Европейския съвет, проведен в Лисабон на 23 и 24 март 2000 г., от Европейския съвет, проведен в Стокхолм на 23 и 24 март 2001 г., от Европейския съвет, проведен в Барселона на 15 и 16 март 2002 г., и от Европейските съвети, проведени в Брюксел на 22 и 23 март 2005 г., 15 и 16 декември 2005 г., 23 и 24 март 2006 г. и 8 и 9 март 2007 г.,
  - като взе предвид своите резолюции от 9 март 2005 г., 15 март 2006 г. и 14 февруари 2007 г. относно междинния преглед на Лисабонската стратегия,
  - като взе предвид предложението за резолюция, внесено от групата GUE/NGL през м. февруари 2007 г., относно приноса към Европейския съвет през пролетта на 2007 г. по отношение на Лисабонската стратегия,
  - като взе предвид член 103, параграф 2 от своя правилник,
- А. като има предвид, че Европейският съвет през м. март 2000 г. и Европейският съвет през 2005 г. определят целите, които да бъдат постигнати до 2010 г., а именно среден икономически растеж от 3%, пълна трудова заетост, ограничаване на бедността и неравенството и общи разходи за научноизследователска и развойна дейност в размер на 3% от БВП на Общността;
- Б. като има предвид, че осем години след прилагането на Лисабонската стратегия вече

е време да се извърши сериозен и пълен анализ на нейното въздействие върху икономическия и социалния аспект на живота на гражданите;

1. подчертава, че навлизайки в последния си цикъл 2008-2010 г., Лисабонската стратегия не е успяла да постигне поставените цели, а именно среден икономически растеж от 3%, пълна трудова заетост, общи разходи за научноизследователска и развойна дейност в размер на 3% от БВП на Общността и ограничаване на бедността с оглед на нейното изкореняване;
2. отбелязва, че средният икономически растеж в ЕС-15 е намалял с течение на десетилетията, отбелязва, че Комисията наскоро е преразгледала своите прогнози, като сега се предвижда допълнително забавяне на икономическия растеж; напомня за по-бавния среден годишен растеж от 1,6% в ЕС-27 (1,3% в ЕС-15) през периода 2000-2006 г., в сравнение със съответно 2,9 и 2,8% като средна стойност за периода 1996-2000 г.,
3. отбелязва запазването и в някои случаи увеличаването на несъответствията между регионите и икономическото и социалното неравенство между и в рамките на държавите-членки; изтъква, че понастоящем има страни и региони, които се отдалечават вместо да се доближават до средната стойност за ЕС;
4. отбелязва, че през периода 2000-2005 г. броят на безработните в ЕС се е увеличил с 1 милион, както и че през 2006 г. безработните лица в ЕС са били над 18 милиона; отбелязва бавния среден растеж на заетостта, който е недостатъчен за осъществяване на целта да се постигне растеж от 70% до 2010 г.; насочва вниманието по-специално към факта, че растежът на трудовата заетост през последното десетилетие се дължи предимно на увеличаването на броя на несигурните работни места, като работните места на непълно работно време представляват повече от половината от цялостното увеличаване;
5. отбелязва със загриженост, че разликите между мъжете и жените на пазара на труда продължават да бъдат значителни, тъй като процентът на безработните сред жените е все още недопустимо по-висок в сравнение с общите данни и с процента на безработните сред мъжете; счита, че е недопустимо, че от 2003 г. не е намаляла разликата в заплащането на мъжете и жените, като жените продължават да получават заплащане, което е по-ниско средно с 15% от това на мъжете (с 25% в частния и с 30% в промишления сектор), както и че равенството между половете по отношение на професионалното израстване все още не се е превърнало в действителност;
6. подчертава, че безработицата сред младежите продължава да бъде ключов проблем, като понастоящем тя се равнява на около 18%, както и че през последните 25 години не е постигнат значителен напредък във връзка с ограничаването ѝ; отбелязва оценката на Комисията във връзка с десетгодишния период на прилагане на Европейската стратегия за заетостта, в която се заявява, че вероятността за младежите да бъдат безработни е повече от два пъти по-висока отколкото при лицата на средна възраст;
7. изтъква, че неравенството по отношение на доходите се е увеличило от 2000 г.

насам, като съотношението между 20-те процента най-богати и 20-те процента най-бедни се е увеличило от 4,5:1 на 4,8:1 през 2006 г., което отразява значителното повишаване на концентрацията на благосъстоянието в ЕС;

8. счита, че е недопустимо, че социалното неравенство и бедността се увеличават в ЕС, като 78 милиона души живеят в бедност или са застрашени от бедност и особено засегнати са жените и децата, подчертава, че бедността сред работещите представлява над една трета от цялостния риск от бедност в ЕС;
9. изтъква, че инвестициите в научноизследователската и развойната дейност, изразени в процентна стойност от БВП, са били в застой през периода 2000-2005 г., като през 2005 г. те се равняват на 1,9% в ЕС-15 и 1,4% в ЕС-25, което е все още далече от целта за ЕС до 2010 г. те да достигнат 3% от БВП;

Лисабонската стратегия - противоречието между обявените цели и неолибералните политики

10. привлича вниманието към противоречията между т. нар. „цели от Лисабон“ — „Европа да се превърне в най-конкурентоспособната и динамична, основаваща се на знания икономика в света, способна да осъществи устойчив икономически растеж с повече и по-добри работни места и по-голямо социално сближаване“ — и прилаганите неолиберални политики;
11. изразява съжаление във връзка с това, че в своето съобщение до Европейския съвет през пролетта на 2008 г. Комисията не е разгледала значимите социални и икономически последици от осемгодишното прилагане на Лисабонската стратегия;
12. изразява съжаление във връзка с факта, че вместо това Комисията настоява за задълбочаване на своята неолиберална програма с допълнителна либерализация и повишена несигурност и че се застъпва за „възлагане на външни изпълнители“ на Програмата от Лисабон;
13. отбелязва, че след 2000 г. ЕС страда от забавен растеж на икономиката и на трудовата заетост, от прехвърляне на ползите от увеличената производителност от работници към акционери и от неизменно високи равнища на безработица, бедност, социална изолация, несигурност на работните места и неравенство по отношение на доходите,
14. потвърждава, че Лисабонската стратегия, формулирана на Европейските съвети през м. март 2000 г. и през 2005 г. (при ясна подкрепа от страна на основните организации на работодателите в Европа), е основният инструмент, използван в рамките на ЕС, за насърчаване на либерализацията и приватизацията на предприятията за предоставяне на обществени услуги и на услугите, на гъвкавостта и приспособимостта на пазарите на труда, на задържането на ръста на заплатите и отварянето на повечето дейности, свързани със социалната сигурност, включително пенсии и здравеопазване, за частния сектор;

15. изразява съжаление във връзка с факта, че при така нареченото възраждане на Лисабонската стратегия през 2005 г. се е подчертало в още по-голяма степен нейното неолиберално съдържание и напомня, че това съдържание е намерило израз в конкретни национални програми за реформи от страна на всички държави-членки, като по този начин се излага на риск социалното измерение и се пренебрегват икономическите и социалните проблеми и проблемите, свързани с околната среда, пред които са изправени отделните държави-членки на ЕС;
16. подчертава, че Лисабонската програма на Общността и националните програми за реформи в рамките на преразгледаната Лисабонска стратегия са инструмент за обосноваване за всяка страна поотделно и насърчаване на еднакви за всички държави-членки структурни реформи, по-специално по отношение на пазара на труда и социалната сигурност, както и че това ще има сериозни икономически и социални последици, които ще бъдат допълнително задълбочени от интегрираните насоки и Пакта за стабилност и растеж; счита, че тези реформи ще изложат на опасност правата на работниците, на пенсионерите, на ползвателите на обществени услуги и потребителите;
17. изтъква, че продължаващият процес на либерализация на пазарите и на приватизиране на предприятията за предоставяне на обществени услуги не е донесъл никакви осезаеми ползи по отношение на цени, качество на услуги или намаляване на публичните разходи; отбелязва, че, напротив, организации на потребители и на ползватели на обществени услуги са предоставили сведения за повишения на цените, понижаване на качеството на услугите и увеличена себестойност; освен това отбелязва, че либерализацията е допринесла за закриването на работни места в засегнатите сектори и за създаването на частни монополи, които излагат на риск правата на работниците, на ползвателите на обществени услуги и на потребителите;
18. поради това отхвърля либерализацията на обществения транспорт, енергетиката и далекосъобщителните системи и по-специално неотдавнашните споразумения за либерализация на международния пътнически железопътен транспорт и на пощенските услуги;
19. изтъква значението на обществените услуги за насърчаване на социалното, икономическото и териториалното сближаване в ЕС; подчертава, че публичните структурни сектори следва да не бъдат отворяни за конкуренция, а по-скоро да бъдат собственост и под управлението на публични органи, като това е единственият начин да се осигури качеството, наличието и достъпната цена на предоставяната услуга и по този начин да се гарантират правата на потребителите;
20. подчертава, че Европейската стратегия за заетостта е предоставила инструментите за дерегулация на пазарите на труда, за преход от стабилни към несигурни работни места и за подкопаване на правата на работниците и на колективното договаряне, тъй като тя насърчава конкурентоспособността на работниците на пазара на труда и тяхната способност за адаптиране;
21. счита, че неотдавнашните решения на Съда на Европейските общности (СЕО) по делата Vaxholm-Laval и Viking Line сочат докъде води ориентацията на настоящите

договори, която е запазена и в Договора от Лисабон; изразява дълбоко съжаление във връзка с начина, по който Съдът е отдал най-високо приоритетно значение на правилата за конкуренцията в ЕС, като по този начин той придава легитимен характер на социалния дъмпинг и на подкопаването на правата на работниците;

22. категорично отхвърля новата концепция за „гъвкава сигурност“ и опитите тя да се превърне в основен подход за следващия тригодишен цикъл от Европейската стратегия за заетостта и Интегрираните насоки за растеж и работни места;
23. счита, че тази идея насърчава премахването на ограниченията по отношение на уволненията, приспособяването на работната ръка (и на трудовите възнаграждения) към стопанския цикъл, като обществените служби по заетостта в държавите-членки поемат разходите за преквалификация и смяна на работните места, както и дерегулацията на трудовите договори, като по този начин се излагат на опасност социалното сближаване и качеството на труда; предупреждава, че зад тази стратегия се крие и намерението да се преразгледат схемите за обезщетения за безработица с цел да се намалят обезщетенията и периодите, през които те се изплащат;
24. привлича вниманието към все още високия процент на учениците, които напускат училищната система рано, особено в някои държави-членки;
25. счита, че за да се превърне ЕС в „най-конкурентоспособната и динамична, основаваща на знания икономика в света“ е необходимо раздалечаване от настоящите политики в областта на образованието и обучението, които обвързват инвестициите в научноизследователската и развойната дейност и образованието с капризите на свободния пазар и които по този начин оправдават измерването с търговски единици на знанията, образованието и научните изследвания (Процес от Болоня);
26. счита, че паричната и фискална политика в ЕС е ограничаваща, като основните ѝ цели са стабилност на цените и бюджетно консолидиране в съответствие с Пакта за стабилност и растеж; подчертава, че процесът на номинална конвергенция спрямо еврото и последвалите го събития са имали отрицателен ефект върху растежа на икономиката и на заетостта, върху социалното и икономическото сближаване, върху реалната конвергенция между държавите-членки на ЕС, както и върху публичните инвестиции, излагайки на риск настоящото слабо икономическо възстановяване и борбата срещу безработицата;
27. привлича вниманието към неотдавнашното сътресение на финансовите пазари, което оказва сериозно и все по-разрастващо се въздействие не само в САЩ, но и в ЕС, както и в други икономики; подчертава повишените рискове от финансова криза, дължащи се на дерегулацията на капиталовите пазари и на тяхната по-голяма нестабилност в цял свят, като се е увеличил броят на „хазартните“ икономики, които представляват постоянна опасност за реалната икономика; отхвърля дерегулацията, визирана в плана за действие за финансовите услуги, който е включен в Лисабонската стратегия;
28. привлича вниманието към последиците от ориентацията на паричната политика на Европейската централна банка и от нейния акцент върху отдаването на приоритетно

значение на ценовата стабилност в период, в който Федералният резерв понижава лихвените си проценти и дори Международният валутен фонд отправя предупреждения относно ситуацията;

29. привлича вниманието към програмата за външната политика на ЕС, която се характеризира с все по-агресивна външнотърговска и инвестиционна политика и с неолиберално преобразование на отношенията с по-слабо развитите страни;
30. категорично се противопоставя на насърчаването от страна на ЕС на така наречените Споразумения за икономическо партньорство с трети страни, които налагат либерализирането на техните публични сектори и на предприятията за предоставяне на обществени услуги и гарантират отварянето на пазарите за европейските дружества с цел да се преодолее застой в преговорите от Доха;
31. изразява съжаление във връзка с това, че ЕС е приел бюджет за 2008 г. въз основа на приоритетите, посочени в нератифицираната „Европейска конституция“ и сега фигуриращи в проекта за „Договор от Лисабон“, т.е. конкуренция / конкурентоспособност, сигурност и милитаризация, вместо да се предприемат мерки по отношение на социалните, икономическите и свързаните с околната среда предизвикателства пред разширения Европейски съюз и по отношение на неговите потребности, свързани със сближаването;

Време за промяна - нова „Стратегия за солидарност и устойчиво развитие“

32. призовава Съвета да поеме ангажимент за действителна промяна и да съсредоточи вниманието си върху обезпечаването на благосъстоянието и стандарта на живот на гражданите, върху борбата срещу бедността и върху развитието на социалното и икономическото сближаване и на устойчивото използване на ресурсите;
33. подчертава, че е необходима нова стратегия за предначертаване на нов курс за Европа: курс, който има за цел пълна заетост, работни места с достойни условия на труд и права, по-високи трудови възнаграждения, социално и икономическо сближаване и социална закрила за всички, като се гарантира възможно най-висок стандарт на живот; курс, при който се обръща внимание на потребностите, свързани с развитието на всяка една държава-членка, по-специално на по-слабо развитите; курс, който насърчава реалната конвергенция и който спомага за ограничаване на разликите в развитието на държавите-членки и на съществуващите икономически, социални и регионални несъответствия;
34. поради това призовава Лисабонската стратегия да бъде заменена с „Европейска стратегия за солидарност и устойчиво развитие“, основаваща се на горепосочените принципи, с нов набор от икономически, социални и свързани с околната среда политики за насърчаване на инвестициите:
  - i) в качеството на труда във всички негови аспекти (трудови възнаграждения, стабилност, условия на труд и обучение) и в повишаването на квалификацията с цел да се осигури добре обучена и висококвалифицирана работна сила,

- ii) в основната инфраструктура и в инфраструктура, която подкрепя промишлеността,
  - iii) в обществените услуги с цел да се подобри тяхното качество,
  - iv) в успешна политика в областта на сближаването с цел да се насърчава социалното и икономическото сближаване,
  - v) в защитата на околната среда и в съобразени с околната среда технологии,
  - vi) в повишаване на трудовите, социалните и свързаните с околната среда и безопасността стандарти с цел да се постигне хармонизация на възможно най-високи стандарти,
  - vii) в социалната икономика,
  - viii) в социалната закрила с цел да се изкорени бедността и да се води борба срещу социалната изолация,
  - ix) във (финансирани с публични средства) научни изследвания и иновации с цел да се гарантират ползите от тях за всички,
  - x) в насърчаване на културата, спорта и гражданското участие,
  - xi) в постепенната „дематериализация“ на икономиката;
35. настоятелно призовава за анулиране на Пакта за стабилност и растеж успоредно с въвеждането на Пакт за заетост и растеж, който ще поощрява публичните инвестиции, ще повишава ефективността и ще определя конкретни икономически, социални и свързани с околната среда критерии, избрани съобразно специфичните потребности на всяка държава-членка, като по-специално се цели намаляване на безработицата;
36. подчертава необходимостта от оказване на подкрепа за развитието на по-малко облагодетелстваните региони, на районите, които страдат от трайни структурни недостатъци, на най-отдалечените региони и на районите, които са засегнати от неотдавнашна деиндустриализация и реструктуриране на промишлеността, с цел да се задълбочи икономическото и социалното сближаване, както и социалната интеграция на жените в тези райони и региони;
37. подчертава значението на ролята на държавата по отношение на насърчаването на икономическото развитие, подкрепата за резултатни инвестиции, разкриването на работни места, придружени с права, стимулирането на износа и подкрепата за микропредприятията и малките и средните предприятия, за кооперативния сектор и за семействата;
38. настоява за укрепване на ролята на държавата при регулиране, участие и намеса на пазара и за по-добра регулаторна рамка, по-специално по отношение на финансовите пазари;
39. призовава в рамките на ЕС да се налага данък върху движението на капитал, като се има предвид нарастващата неустойчивост и нестабилност на финансовите пазари, опасността, пред която спекулативната дейност изправя реалната икономика, и необходимостта от получаване на нови източници на данъчни постъпления с оглед

на възстановяването на данъчното равновесие между труда и капитала;

40. отбелязва проблема, свързан с укриването на данъци или данъчната „ерозия“, и неговото въздействие върху загубите по отношение на постъпленията и бюджета на национално равнище; призовава за твърд ангажимент от страна на държавите-членки за премахване на данъчните убежища и офшорните дейности в рамките на ЕС до 2010 г. и призовава Съвета, Комисията и държавите-членки да поемат твърд ангажимент за премахване на данъчните убежища и офшорните дейности в цял свят;
41. привлича вниманието към нарастващата външна зависимост на ЕС, която е пряка последица от продължаващата деиндустриализация и от политиката на преместване на производствените дейности в трети страни;
42. призовава за нова политика на инвестиции в промишлеността, която да се възползва от природните ресурси и от производствения капацитет на всяка една държава-членка;
43. припомня своето искане за създаване на регулаторна рамка на равнището на ЕС с цел да се санкционират преместванията на дружества в и извън ЕС; счита, че публичните помощи за предприятията на национално и общностно равнище следва да се обвържат с дългосрочни ангажименти от тяхна страна по отношение на регионалното развитие и заетостта, както и че не трябва да се отпускат помощи, които биха могли да се използват за насърчаване на премествания;
44. отбелязва намерението да се преразгледа Директивата за европейските работнически съвети (94/45/ЕО); призовава Комисията и Съвета надлежно да вземат предвид резолюцията на Парламента от 17 януари 2007 г., в която се посочват необходимостта от защита на правата на работниците при процесите на реструктуриране на промишлените предприятия, необходимостта от гарантиране на пълния достъп до информация и възможността за решителна намеса през целия процес, включително правото на глас, както и необходимостта от определяне на критериите за обезщетенията, които са дължими на работниците, ако предприятието не изпълни договорните си задължения;
45. подчертава, че преразглеждането на Европейската стратегия за заетостта и на интегрираните насоки за следващия цикъл (2008-2010 г.) трябва да се основава не на концепцията на Комисията за „гъвкава сигурност“, а вместо това на насърчаването на работни места, придружени с права; призовава държавите-членки, Комисията и Съвета да предприемат ефективни мерки с оглед на прилагане на социалните стандарти и гарантиране на работни места с достойни условия на труд, като по този начин се осигуряват достойни доходи за работниците, по-специално за жените, както и правото на безопасни и здравословни условия на труд, социална закрила и свобода на синдикатите, както и да насърчават премахването на всички форми на дискриминация спрямо мъжете и жените на работното място, като същевременно преследват амбициозната цел да се намали броят на бедните сред работещите в Европа;
46. подчертава, че са необходими политики за постигане на равенство на жените и

мъжете (напр. равно трудово възнаграждение, родителски отпуск, достъп до заетост, придружена от права) и за създаване на по-добри условия за съвместяване на професионалния и личния живот, като се гарантира икономическата независимост на жените; отбелязва необходимостта от по-добра образователна и социална инфраструктура както за младежите, така и за възрастните хора, включително повече (и по-добри) възможности за обучение, грижи за децата (на по-достъпни цени), медицински грижи и грижи за възрастните хора; напомня на държавите-членки относно ангажимента, поет от тях на срещата на върха в Барселона през 2002 г.;

47. призовава Европейския съюз да поеме твърд ангажимент за намаляване на работното време без понижаване на трудовите възнаграждения, с цел да се разкрият работни места и да се увеличи производителността; поради това призовава Комисията да оттегли своето предложение за преразглеждане на Директивата за работното време; призовава държавите-членки да координират усилията си за постепенно намаляване на работното време до 2010 г. и подчертава краткосрочната цел да се осигури 35-часова работна седмица; счита, че намаляването на работното време, без понижаване на трудовото възнаграждение, следва да се счита за цел само по себе си и за критерий за измерване на общественото благосъстояние;
48. подчертава значението на повишаването на общото ниво на образование и квалификация на населението; припомня, че качествено обществено образование е от първостепенно значение за развитието и счита, че системите за образование и обучение трябва да се укрепят за различните етапи от живота, с допълнителни инвестиции и улеснен достъп до висше образование за всички;
49. приканва държавите-членки да съсредоточат най-вече вниманието си върху проблема, свързан с ранното напускане на училищната система от деца в началните и средните училища; счита, че процентът на рано напусналите училищната система е недопустимо висок в ЕС; призовава пролетния Европейски съвет да поеме по-амбициозен от предишните ангажименти за намаляване на този процент наполовина до 2010 г.;
50. подчертава значението на финансираните с обществени средства основни и приложни научни изследвания за насърчаване на иновациите и на научноизследователската и развойната дейност с цел да се осъществи всеобхватната политика за устойчиво развитие и да се допринесе за благосъстоянието и разкриването на работни места; приканва държавите-членки да удвоят усилията си за осъществяване на политика на поощряване на иновациите и научноизследователската и развойната дейност сред малките и средните предприятия;
51. подчертава, че устойчивостта на околната и социалната среда трябва да заема централно място в програмите на ЕС и на държавите-членки за публични инвестиции; счита, че следва да се постави по-силен акцент върху разработването на мерки за енергийна ефективност, върху използването на възобновяеми източници на енергия и върху насърчаването на комбинираното производство на енергия; призовава за програма на Общността, която да подкрепя мерките за

подобряване на енергийната ефективност в държавите-членки и по този начин да намалява потреблението на енергия;

52. изразява съжаление във връзка с това, че реакцията на ЕС във връзка с изменението на климата и недостига на енергия се свежда предимно до въпроса дали държавите-членки са отворили „както трябва“ своите енергийни пазари;
53. призовава за инвестиционна политика, насочена към ефективни мрежи за обществен транспорт, като се насърчава тяхното използване и се цели по-голямо енергоспестяване и по-добро качество на околната среда;
54. подчертава спешната необходимост от ефективни мерки в рамките на транспорта в съответствие с принципа на устойчивост и с насърчаването на инвестиции във видове транспорт, които са съобразени в по-голяма степен с околната среда;
55. настоява, че външните отношения следва да се основават на принципа на „ненамеса“, като се насърчават допълнителните действия за оказване на подкрепа на сътрудничеството и развитието по отношение на всички страни;
56. подчертава, че ЕС следва да преразгледа напълно своята цялостна търговска политика, която е агресивна и неолиберална по характер, както и да се пренасочи към търговска програма, основаваща се на солидарност и зачитаща спецификата на всяка една страна, допълнителните потребности и независимостта на производството; подчертава, че противоречивите цели на външнотърговската политика и политиката за развитие на ЕС следва да се преодолеят, като за тази цел изрично се вземе предвид въздействието на търговските политики върху околната среда, обществото и по-специално върху жените в развиващите се страни;
57. счита, че в настоящите оценки на ефективността на разходите или в оценките на „конкурентоспособността“ съгласно предложението в рамките на инициативата за „по-добро законодателство“ се отдава предпочитание на стопанските интереси и че тяхна основна цел е оттеглянето на всякакво законодателство, което излага на опасност конкуренцията и икономическата рентабилност, както и че в тях също така се насърчава дерегулацията; счита, че оценките на въздействието следва да не поставят под въпрос първоначалните цели на предложеното или действащото законодателство, по-специално в областта на закрилата на труда, социалните и свързаните с околната среда права и правата на потребителите;
58. призовава Комисията да се възползва от възможността, предоставена от преразглеждането на бюджета за 2008/2009 г., което е предвидено в Междуинституционалното споразумение, с цел значително да се увеличат средствата за политиката на сближаване и по този начин да се намалят регионалните несъответствия и да се насърчат икономическото и социалното сближаване и реалната конвергенция, като се укрепи преразпределящия характер на бюджета на Общността;
59. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, Комисията и националните парламенти.